

אכילה זו. צריכים לכסוף ולהשאקק מאוד שיעקר
 בריאת האטילה היה בשביל זה כדי ש"י אכילה יהיה
 קשור ודבוק בבחי' קדושה לעורר ו' מדות עליונים
 אבל בלא בחי' אכילה מקדושת ו' המילים מפירות
 א"י היה קשה מאוד לידבק בבחי' קדושה לעורר ו'
 מדות עליונים וזוהו וזי תאמרו מה נאכל בשנה
 השביעית הן לא טרע ולא נאסף היינו כשלא טרע
 ולא נאסף ולא יהיה לנו מפירות א"י לאכול באוזה
 בחי' טובל לעורר בחי' ו' מדות הקדושים ע"י אמרה
 המורה נבחי' אח צריכי לכם בשנה הששית כדי
 שיהיה לכם לאכול מפירות א"י לידבק על ידם לבחי'
 קדושה עליונה העולה מכל מה שחבטו שבחי'
 אכילה הוא עבדות גדול לידבק ע"י לבחי' קדושה
 ע"י פירות א"י ובחל' בחי' שבת הוא בחי' א"י
 ש"י אכילה שבת יכול לידבק א"י לבחי' קדושה
 עליונה כמו ע"י אכילת פירות א"י ובחל' יכול
 לידבק א"י לבחי' קדושה ג"כ ע"י אכילה ע"י שיכור
 תמיד בחי' א"י וזוהו וידבר ה' אל משה בהר סיני
 לאמר היינו לומר להם שיש שני בחי' עבדות ה'
 אחד שצריך לעבוד את ה' בתורה ומצוות ומעשים
 טובים ב' שצריך לעבוד את ה' בבחי' גשמיית היינו
 ג"כ ע"י אכילה ושחיה ושני בחי' עבדות הג"ל
 תרומות בחיבת הר סיני שחיבת סיני גימט' ב"פ
 חדני שמורה על קבלת עומ"ש וזוהו כי תבואו אל
 הארץ אשר אני טוחן לכם ואכלתם משירות הארץ
 אני תואיר אתכם שיהיה לכם בחי' ושבתה הארץ
 שבת לה' הייט שיהיה אצלכם אכילת פירות א"י כמו
 אכילת שבת הייט לידבק א"י ע"י אכילה לבחי'
 קדושה ולעורר ו' מדות העליונים הקדושות ע"י
 ו' מינים שנשתבחה בהן ארץ ישראל שטובה לה
 אמן כן יהי רצון :

בחי' לב לבא לבחי' י"ו לעילא י"ו לתתא ונעשה מזה
 א כי ג"כ י"ו לעילא י"ו לתתא וזוהו א' מרמו
 על אלופו של עולם וזה הכלל שמי שיש לו בחי'
 ענוה בודאי מתאם בדברי' האומרים ומסתפק
 במעטו וטובל לומר שזה פי' טוהה הארץ' לב
 חכם לימין פי' לאותיות שקדם ל"ב הוא אך ולב
 כסיל לשמאל פי' לאותיות שאחר לב הוא אותיות ג"ס
 ע"כ דבריו ו"ל וא"ל בדרך זה דהנה בחי' ענוה
 מטונה בשם אך שהוא מיעוט כמאמר המאמר אכן
 ורקין מעטין הן ובחי' גסות מטונה בשם גם שגם
 הוא ריבוי וזה הכלל ש"י לבחי' ענוה יוכל לבא
 לבחי' קדושה ומתחת בחי' קדושה איט ירא מהאנונים
 ונעשה בחי' דרור בחי' עלמא דחירות וזוהו וקראתם
 דרור בארץ לכל יושבי' יוכל הוא קדוש תהיה לכם
 פי' וקראתם דרור שתרצו לבא לבחי' עלמא דחירות
 שהוא בחי' קדושה שחיבת דרור גימט' קדוש ומאזיה
 בחי' יוכל לבא לבחי' זו ע"י יוכל הוא כמ"ש למעלה
 יוכל הוא י"ו ל"ב בחי' ל"ב נשבר ואז קדוש תהיה
 לכם תהיה בבחי' קדושה הוא עלמא דחירות וסנה
 בחי' ענוה מטונה בשם חשק כמאמר הגמ' חשקני
 בכס שאדם ממעטיים עלתכס לפני נחתי גדולה
 לאברהם אמר ואנכי עפר ואפר נחתי גדולה לדוד
 אמר ואנכי חולעת ולא איש וזה עולת תמיד עול"ת
 אותיות חול"ע תמיד פי' שתמיד וזה עולת תמיד עול"ת
 חולע היא בחי' הקנעה ואז ולמד מבחי' הקנעה
 שהיה בהר סיני וזה העשייה בהר סיני שבהר סיני
 היה בחי' ענוה שהבז"ה השרה שכינתו על הגמון
 שבהרים וזוהו תבואתו וז' במדורים ישנים ח"ב .
 י"א . מ"ו פסיק בין כל ב' אותיות ונ"ל שזהו
 הכוונה י"א פעמים מ"ו גימט' חול"ע הוא בחי'
 ענוה גם תבואתו הוא אותיות בחימת י"ו הוא מדת
 לב לשבר פי' כשיש לו בחי' י"ו בחי' שפלות באת
 אז תעטמו בהר נחלקך פי' מזה יוכל לבא לבחי'
 נחלה שהוא בחי' קדושה ובחי' ענוה מטונה בשם
 ואח' גימט' חשק גם בחי' ענוה הוא בחי' אבות
 כמא"כ רק באבותיך חשק ה' ובחי' חשק הוא
 בחי' ענוה כנ"ל וזוהו בשנת היובל הזאת תשובו איש
 אל אחוזתו ואי' בזה"ק שזה מרמו על האזולה
 שיהיה בשנת ת"ת וללארזה איט מובן שכבר עבר
 שנת

כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם וגו' .
בשנת היובל הזאת תשובו אש אל
אחוזתו . ונ"ל דהנה עיקר בחי' קדושה הוא בחי'
 טוה שזו הוא בחי' הארצות השכינה שהבורא ברוך
 הוא משרה שכינתו עליו לכך הוא בחי' קדושה
 ובחי' ענוה מטונה בשם יוכל שיעקר בחי' ענוה
 הוא לב נשבר וכשנשבר בחי' ל"ב לחאין נעשה ב"פ
 י"ו ולזה מרמו חיבת יוכל י"ו ל"ב שצריך לשבור